

عنوان مقاله:

تاریخچه ی معادلات درجه ی یک و دو و سیر پیشرفت آن

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی تحقیقات میان رشته ای در مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

مریم کاوه - مقطع کارشناسی آموزش ریاضی دانشگاه فرهنگیان پردیس شهیدباهنر شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

تا اوایل قرن نوزدهم، یعنی حدود سه هزار سال پیش، «جبر» عبارت بود از فن حل کردن معادله های چند جمله ای عمدتاً با درجه حداکثر چهار. موضوعهایی از قبیل نمادگذاری اینگونه معادلات، نوع ریشه های آنها و قوانین حاکم بر دستگاه های عددی گوناگونی که ریشه ها عضو آنها بودند، در این چارچوب مورد بررسی قرار میگرفتند. همه این موضوعها را روی هم با عنوان «جبر کلاسیک» میشناختند (اصطلاح «جبر» بعداً در قرن نهم میلادی وضع شد). در دهه های آغازین قرن بیستم بود که جبر به شکل مطالعه دستگاه های اصل موضوعی تکامل یافت و طولی نکشید که این رهیافت اصل موضوعی، «جبر جدید» یا «جبر مجرد» نام گرفت. گذر از جبر کلاسیک به جبر جدید در قرن نوزدهم رخ داد. خوارزمی با کتاب جبر و مقابله خود علمی را پایه ریزی کرد که پیش از وی سابقه نداشت. ارزش این ابتکار، یا به تعبیر بهتر اختراع، چه از نظر علمی و چه از نظر فرهنگی و نژادی بیش از آن است که به تصور آید. ۱

کلمات کلیدی:

ریاضیات، جبر، معادلات درجه یک و دو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2006269>

